

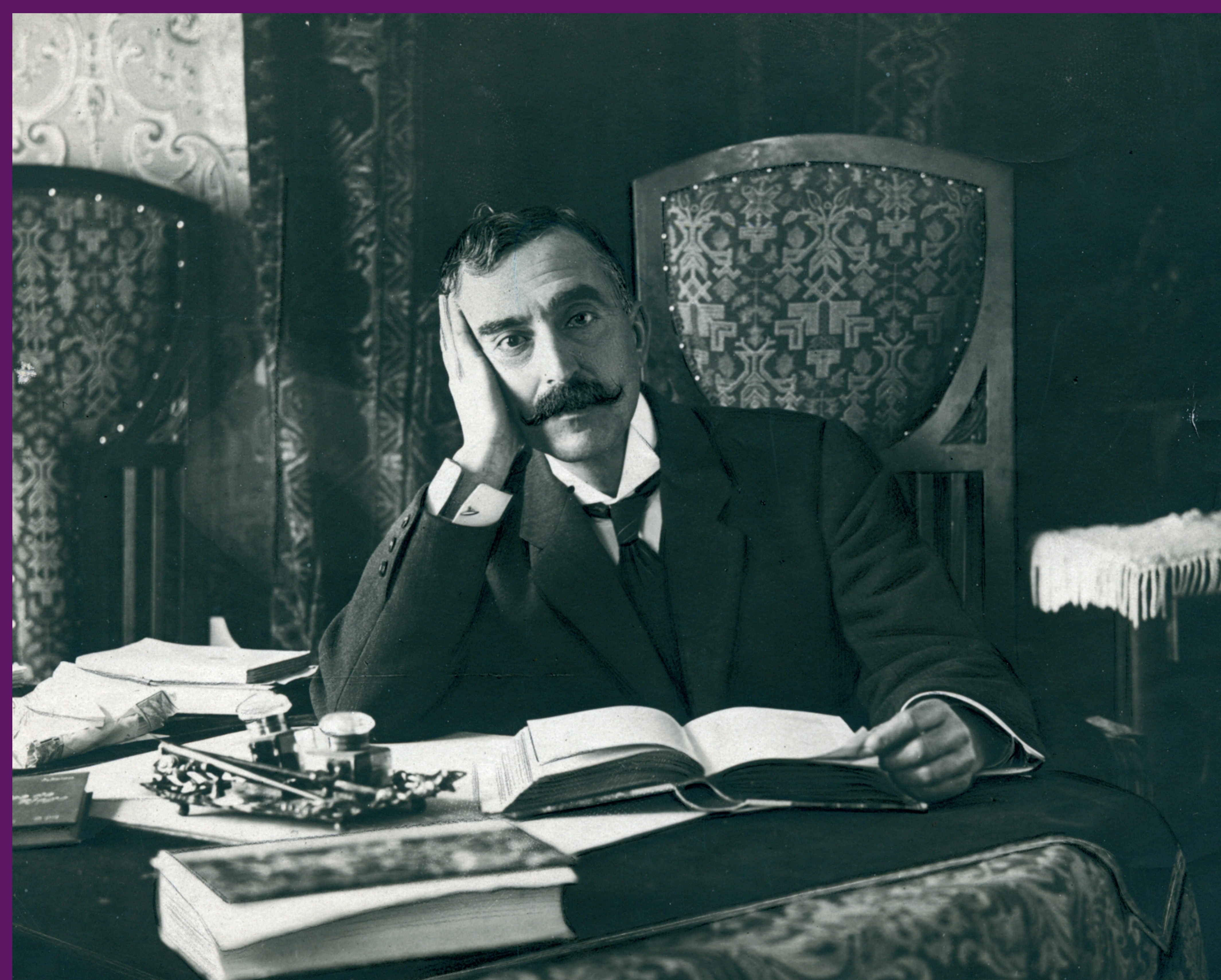
La suma de sensibilitats de Solidaritat Catalana l'han portat a confeccionar un programa de mínims assumible per tothom. S'obvien els problemes socials que Catalunya té plantejats i que donen lloc el 1909 a la **Setmana Tràgica**, que justament precipita la fi del moviment solidari.

Francesc Macià, però, continuarà fidel a la filosofia «solidària» de defensa dels interessos de Catalunya per damunt dels partits. Comptarà per a això amb el **suport incondicional dels seus electors del districte de les Borges Blanques que el reescolliran diputat al Congrés ininterrompudament** el 1910, 1914, 1916, 1918, 1919, 1920 i 1923.

Tot i que membre de la Lliga Regionalista, fins que es dóna de baixa el 1912, **Macià actuarà sempre de facto com a diputat independent, amb una honradesa a tota prova, i dins unes coordenades cada cop més catalanistes**, que el fan acostar-se, sense militar-hi, a la Unió Federal Nacionalista Republicana, de Josep Maria Vallès i Ribot, Jaume Carner i Pere Coromines, i a la Unió Catalanista de Domènec Martí i Julià.

El 1914 el catalanisme aconsegueix una valuosa fita amb la creació de la **Mancomunitat de Catalunya**, una institució que, presidida per Enric Prat de la Riba, agrupa les quatre diputacions provincials i permet desenvolupar al llarg d'una dècada una important feina en infraestructures territorials, socials i culturals.

Macià continua evolucionant políticament i **es preocupa cada cop més pels problemes socials**, xocant continuament amb la política «madrilenya». El 1915, desenganyat amb la poca utilitat de l'acció parlamentària per transformar i regenerar el sistema corrupte de la Restauració Borbònica, **renuncia a l'acta de diputat en una sonora intervenció al Congrés**, que lluny de produir rebuig obté el favor d'un poble que estima la seva noblesa i honestedat.

circa 1907
Retrat de Francesc Macià com a diputat solidari.
FJL-Fons Macià

circa 1907
El diputat Francesc Macià amb altres prohoms lleidatans fent campanya a favor del ferrocarril de la Noguera Pallaresa.
FJL

Novembre 1907
El diputat Francesc Macià visitant les zones del Noguera Pallaresa afectades per uns recents aiguats.
FJL

circa 1907
Retrat de la família Macià-Lamarca per al quilomètric. Drets: Joan Macià, el criat Jaume Monclús i Josefina Macià. Asseguts: Eugènia Lamarca, Maria Macià i Francesc Macià.
ANC-Fons Macià

Les Borges Blanques, circa 1916
Rebuda a Francesc Macià, al carrer del Carme, amb motiu de l'Aplec de la Serreta.
MGF

1859-1933

FRANCESC MACIÀ
UNA CATALUNYA LLIURE,
JUSTA, PRÒSPERA I GLORIOSA